

ἅ τῶς ἐπισημοῦσι ἐν παύσαν. ὅσοι μὲρ  
 οὐδὲ φύσις αἰτία, τοῦτοι μὲρ, οὐδὲ αἰεὶ ἐπι-  
 ποι ἀκρατεῖς· ὡς περ οὐδὲ τὰς γυναῖκας, ὅτι  
 ἀκράτῳσι, ἀλλ' ὀπιόνται· ὡσαύτως δὲ καὶ  
 τοῖς νοσηματώδῃς ἔχουσι δι' ἔθος. τὸ μὲρ ἐν  
 ἔχειν ἕκαστα τοῦτων, ἕξαστ' ἴσθ' ὅσον ὅτι τῆς  
 κρείας, καὶ δὲ περ καὶ ἡ διουσιότης. τὸ δ' ἔ-  
 χοντα κρατεῖν ἢ κρατεῖσθαι, οὐχ ἡ ἀπλή ἀ-  
 κρασία, ἀλλ' ἡ κατ' ὁμοιότητα καὶ δὲ περ  
 καὶ τὸν πᾶσι τοῖς ἀκρατεῖσι οὐ λεκτέον παύσαι  
 γδ ἑσθ' ἀλάουσαι κρείας, καὶ ἀφροσύνη, καὶ  
 δειλία, καὶ ἀκολασία, καὶ χαλεπότης, καὶ μὲρ,  
 διουσιότητες· αἱ δὲ, νοσηματώδεις εἰσὶν· ὁ μὲρ  
 γδ, φύσις τοιοῦτος, ὅσος δειλιάναι πᾶσι, καὶ  
 φροσύνη μὲρ, διουσιότητες δειλίαν δειλίος· ὁ δὲ,  
 τῶν γαλλῶν ἐδιδόθη, διὰ νόσον καὶ ἴσθ' ἀφρο-  
 σύνη, οἱ μὲρ, ἐν φύσεως ἀλόγιστοι, καὶ μόνον τῆ  
 αἰδήσει ζῶντες, διουσιότητες, ὡς περ ἔνια γῆνη  
 ἴσθ' πόρρω βαρβαρῶν· οἱ δὲ, διὰ νόσους, ὅσ  
 τὰς ὀπληκτικὰς, ἢ κρείας, νοσηματώδεις·  
 τοῦτων δ' ὅτι μὲρ ἔχειν τινα ἐπίστε μόνον,  
 μὴ κρατεῖσθαι δὲ· λέγω δὲ, ὅσ, εἰ Φάλακρος  
 κατεῖχεν, ὅτι θυμῶν παύσαι φαγεῖν, ἢ πᾶσι  
 ἀφροσύνη ἀτοποῦ ἡ δὲ δὲ καὶ κρεί-  
 ατεῖσθαι, μὴ μόνον, ἔχειν· ὡς περ οὐδὲ καὶ μα-  
 χθηρία, ἢ μὲρ κατ' ἀνδραποῦ, ἀπλῶς λέγω-  
 σαι μαχθηρία· ἢ ἡ κατ' ἀφροσύνη, ὅτι διουσι-  
 οτήσ, ἢ νοσηματώδεις ἀπλῶς δ' οὐ τὸν αὐτὸν  
 ἔσπον δὴλον, ὅτι καὶ ἀκράσία ὅσον, ἢ μὲρ, δι-  
 ουσιότητες, ἢ δὲ, νοσηματώδεις· ἀπλῶς δὲ, ἢ κατ'  
 τῶν ἀνδραποῦ ἀκολασίαν μόνον.

Κεφάλαιον ζ.

Ὅτι μὲρ οὐδὲ ἀκράσια καὶ ἐγκρατεῖα  
 ὅτι μόνον πᾶσι ἀπὸ ἀκολασίαν καὶ σω-  
 φροσύνη καὶ ὅτι πᾶσι τὰ ἀλλα ὅσον ἀλλο εἶδος  
 ἀκρασίας, λεγόμενον κατ' ἀπλῶς, ἢ οὐχ  
 ἀπλῶς, δὴλον. Ὅτι δὲ καὶ ἡ πῶν ἀγχα ἀκρα-  
 σία ἢ τῶ θυμῶν, ἢ ἡ ἴσθ' ὀπληκτικῶν, διουσιότη-  
 τῶν. εἴπερ γδ ὁ θυμῶς, ἀκούειν μὲρ τῶ λό-  
 γου, παρεκρούει δὲ· καὶ δὲ περ οἱ ταχεῖς ἴσθ'  
 διακόνων, οἱ πᾶσι ἀκούσαι πᾶσι τὸ λεγόμε-  
 νον, ἐκθέουσι, εἴτα ἀμαρτανῶσι τῆς παρ-  
 ἕως καὶ οἱ κύνες, πᾶσι σπείσθαι εἰ φίλος,  
 αἱ μόνον φροσύνη, ὑλακτοδὸν· οὕτως ὁ θυ-  
 μῶς διὰ θερμότητα καὶ ταχύτητα τῆς φύ-  
 σιῶν aberrant: & canes quoque antequam in-  
 strepitū tantummodo fecerit, latrans ira ob-

natura, tum consuetudine evenit, quem-  
 admodum illis qui à pueritia contue-  
 runt. Quibuscumque igitur in causa est na-  
 tura, eos incontinentes appellaret nemò  
 sicut neque feminas, quòd non subagi-  
 rent, sed subagitentur: simili modo neque  
 eos qui ex consuetudine morbo se se ha-  
 bent. Ac cum habet quidem unumquod-  
 que horum quispian, vitij terminos exce-  
 dit, perinde atque immanitas ac feritas  
 cum habet tamè & vel superat vel superatur,  
 ea neq; continentia absolutè, neq; inconti-  
 nentia est, sed ex similitudine: sicut etiam  
 ille qui circa iram affectus est, non inconti-  
 nens, sed hoc modo affectionis inconti-  
 nens dicendus est. Omne enim excedens  
 vitium & imprudentia, & timiditas, & in-  
 temperantia, & acerbitas partim ferinum  
 est, partim morbosum. Qui nanque talis  
 natura est ut omnia timeat, etiam si mus  
 obstreperic, ferina istimiditate timidus  
 est, quidam etiam felem ex morbo time-  
 bat. ex imprudentibus item qui irrationa-  
 biles sunt, & sensu tantummodo viuunt,  
 ferini habentur: cuiusmodi nonnullæ lon-  
 ginquorum Barbarorum nationes sunt,  
 Qui autem ex morbo aut comitiali, aut in-  
 fania idem faciunt, morbofi sunt. Fieri ve-  
 rò potest ut ex his aliqua interdum qui-  
 spiam habeat tantum, & non superetur,  
 quemadmodum si Pbaris cupiens infan-  
 tem edere, se cohibuisset: vel ad venereo-  
 sum nefarium voluptatem incitatus, qui-  
 spiam. fit etiam, ut non solum habeat hæc  
 aliquis, verum etiam superetur. Quemad-  
 modum igitur prauitas, quæ homini con-  
 uenit, absolutè prauitas dicitur: quæ verò  
 cum additione appellatur, non absolutè,  
 sed ferina, vel morbofa prauitas vocatur.  
 eodem modo esse incontinentiam patet  
 aliam ferinam, aliam morbofam: absolutè  
 verò solam eam, quæ intemperantiæ hu-  
 manæ correspondet. Incontinentiam ita-  
 que & continentiam circa ea tantum ver-  
 sari, circa quæ intemperantia & temperan-  
 tia, circa alia verò aliam incontinentiæ spe-  
 ciem esse quæ non absolutè, sed per tran-  
 sflationem ira dicatur, perspicuum est.

C A P V T V I I .

Am verò minus turpem esse inconti-  
 nentiam iræ, quàm cupiditatum consy-  
 deremus. ira enim audire quidem ratio-  
 nem videtur, sed non rectè tamen perci-  
 pere, quemadmodum festini ministri faci-  
 unt, qui priusquam omnia quæ dicun-  
 tur, audierint, excurrunt: deinde ab a-  
 micitia, si audierint, an amicus sit, quispiam, si